

2. Több esetben szükséges és hathatós segítség ahhoz, más nem kevésbé hasznos és szükséges módszerekkel egyetemben.

3. Sohasem káros hatású a lejtős vagy meredek hegyoldalak, illetve területek állékonyságára, amelyekre ellenkezően mindig védő hatással van.

4. Az erdőtarolás gyakran már magában véve elegendő ahhoz, hogy a talajmozgásokat előidézze, elősegítse és szaporítsa.

5. Nem használ, sőt gyakran káros hatású a lejtős területek állékonyságára.

ERDÉSZETI RENDELETEK TÁRA.

I.

KÖRRENDELET

az 1912. évi LXV. törvényczikk alapján fizetendő nyugdíjárulék kiszabása tárgyában.

(Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevősegi igazgatónak, a számvevőség mindhárom csoportjának és valamennyi utalványozási joggal felruházott alárendelt hivatalnak és az azok mellé rendelt számvevőségek.)

71/1913. eln. szám. — Az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról szóló 1912. évi LXV. törvényczikk 30. §-a értelmében:

„A tényleges szolgálatban álló tisztviselők és rendszeres évi fizetést (évi bért, évi zsoldot) élvező altisztek és szolgák, tekintet nélkül alkalmaztatásuknak ideiglenes vagy végleges minőségére, a tényleges szolgálat tartama alatt a 23. szakasz értelmében beszámítható javadalmazásuk után nyugdíjárulékot kötelesek fizetni és pedig a tisztviselők egy és fél százalékot, az altisztek és szolgák egy százalékot.

Az illetményeknek szolgálati díjjal terhelt része után egy éven át nem kell nyugdíjárulékot fizetni.

A fizetéstelen vagy tiszteletbeli minőségben alkalmazott tisztviselők, altisztek és szolgák nyugdíjárulékot nem tartoznak fizetni.

A nyugdíjárulék fizetése szünetel az illetmények élvezete nélkül szabadságon töltött idő alatt, valamint a felfüggesztett

állapotban töltött idő alatt abban az esetben, ha az állásától felfüggesztett tisztviselő, altiszt vagy szolga a felfüggesztett állapotban nem élvezte teljes illetményeit. Ez utóbbi esetben, ha a felfüggesztés tartama alatt visszatartott illetmények utólag kiutalványoztatnak, a megfelelő nyugdíjárulékot is meg kell utólag fizetni.

A nyugdíjárulékot a tényleges szolgálat köteléke alól való felmentésig kell fizetni. A harminczötödik szolgálati év eltelte után azonban nyugdíjárulékot csak az a tisztviselő, altiszt vagy szolga tartozik fizetni, aki a beszámítható javadalmazással egyenlő összegű nyugdíjra igényt adó szolgálati idejét már betöltötte.

A nyugdíjárulék havi részletekben hivatalból vonatik le s a helyesen levont nyugdíjárulékot sem a tisztviselő, altiszt vagy szolga, sem özvegye vagy árvái részére visszatéríteni nem lehet.

A nem rendszeres évi fizetés (évi bér, évi zsold) mellett alkalmazott altisztek és szolgák, valamint a napszámosok és munkások nyugdíjárulék fizetése alól mentesek.

A nyugdíjárulék a jövedelemadó alapjából levonandó.

A nyugdíjárulék czimén befolyó s a pénzügyminiszter által alapszerűleg kezelendő bevétel a jelen törvény határozmányai alá tartozó alkalmazottnak megélhetését könnyítő, valamint gyermekeiknek nevelését előmozdító intézményeknek létesítésére, fejlesztésére és támogatására fordítandó.

Ugyane törvénycikk 85. §-a szerint pedig:

„Azok a tisztviselők és rendszeres évi fizetést (évi bért, évi zsoldot) élvező altisztek és szolgák, akik a jelen törvény hatálybalépésének időpontjában már alkalmazásban állanak, a 30. szakaszban megállapított nyugdíjárulékot a jelen törvény hatálybalépésének napjától kezdve kötelesek fizetni“.

Annak megjegyzése mellett, hogy az említett törvény az Országos Törvénytárban 1912. évi december hó 31-én hirdettetett ki s hogy ennél fogva ez a törvény — a 130. § szerint — 1913. évi január hó 1-ével lép hatályba, a fenti határozmányok alapján a nyugdíjárulék megállapítása, beszedése, kezelése és elszámolása tekintetében a következőket rendelem:

I. A nyugdíjárulékot mindenkor a törvény 23. §-a értelmében beszámítható javadalmazás teljes összegének, az évi segélydíj

élvezetében álló gyakornoknál a segélydíjnak az illető hónapra eső rész után kell megállapítani.

A törvény 30. §-a szerint az illetményeknek szolgálati díjjal terhelt része után egy éven át nem kell nyugdíjárulékot fizetni. Ennélfogva a nyugdíjárulék mindig csak az illetményeknek szolgálati díjjal nem terhelt része után állapítandó meg; abban az esetben azonban, ha a szolgálati díj egy évnél hosszabb, vagy egy évnél rövidebb idő alatt vonatik le, a nyugdíjárulékot mégis úgy kell megállapítani, mintha a szolgálati díj egy év alatt törlesztetett volna.

Ha a beszámítható javadalmazásnak összege bármilyen okból emelkedik, a nyugdíjárulékot attól a naptól kezdve, amelytől a magasabb összegű beszámítható javadalmazás folyosított, ez után a magasabb összegű beszámítható javadalmazás után kell megállapítani.

II. A nyugdíjárulék az 1908. évi XLI. törvenyzikk 6. §-ában foglalt határozmányok szempontjából a szolgálati viszonyból származó és ebből a szempontból a szolgálati díjjal egy tekintet alá eső kincstári követelésnek tekintendő.

III. A nyugdíjárulék kiszabására az a pénztár vagy számvevőség illetékes, amelynek munkakörébe az illető tisztviselő, altiszt vagy szolga illetményeinek pénztári számfejtése tartozik.

A pénztár vagy a számvevőség a kiszabott nyugdíjárulékot ugyanabban a számfejtőkönyvben írja elő, amelyben az illetmények és az ezeket terhelő különféle levonások elő vannak jegyezve.

A nyugdíjárulék fejében levonandó összegeket úgy a fizetési jegyzékben, mint a fizetési könyvecskében külön hasámban kell kitüntetni; a fizetési könyvecskében, a hasáb fejléclíráta alá pedig még az is bejegyzendő, hogy 1⁰/₁₀₀ vagy 1¹/₂⁰/₁₀₀ nyugdíjárulék vonatik-e le.

Minden olyan esetben, amelyben a tisztviselőnek, altisztnek vagy szolgának illetményei más pénztárhoz utaltatnak át, a kiállítandó tartozási kivonatba azt is be kell jegyezni, hogy a nyugdíjárulék milyen összege után és mely időpontig vonatott le.

IV. A kiszabott és levont nyugdíjárulék a „nyugdíjárulék-alap”-ot illeti, amely alap a m. kir. pénzügyminisztérium kezelése alatt áll.

A „nyugdíjjárulékalap“-nak vagyonát a kiadandó külön utasítások értelmében a m. kir. központi állampénztár kezeli.

V. A nyugdíjjáruléklevonásokat valamennyi költségvetési fejezetre vonatkozólag annál a számadási ágnál, illetőleg abban a fizetési jegyzékben kell kimutatni, amelyben az illető tisztviselőnek, altisztnek vagy szolgának illetményei és az ezekből eszközölt levonások előfordulnak.

Az említett fizetési jegyzékben nyugdíjjárulék czimén feltüntetett összegek minden hó végével összeadandók és ezek az eredmények a „nyugdíjjárulékalap“ napló mellékletét képező külön jegyzékbe sommásan átvezetendők. Ennek a jegyzéknek havi eredménye egyetlen főösszegben bevételként állítandó be a „nyugdíjjárulékalap“ naplóba, mely naplónak havi eredménye — önálló tétel gyanánt — közvetlenül a forgalmi naplóba vezetendő át.

A netalán tévesen levont nyugdíjjárulék visszautalványozásából eredő tételek az átfutó kezelés útján egyenlítettők ki.

VI. A „nyugdíjjárulékalap“ napló bírálata és könyvelése, valamint az alap kezeléséről szóló zárszámadásnak elkészítése, továbbá az alap kezelésével kapcsolatos összes számviteli teendőknek elvégzése a m. kir. pénzügyminiszteri számvevőség központi csoportjának munkakörébe tartozik.

E czélból e számvevőségi csoport az adóhivatalok által vezetett s a pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőség által az előirt megállapítás és ellenszámlázás teljesítése után hozzá beküldött alapnaplókat bírálja s a kezelési eredményeket egy, a tárcza-főkönyvek mintájára berendezett alapfőkönyvben könyveli.

Az alap terhére felmerült kiadásokról az említett számvevőségi csoport az állami számvevőszéknek havonként minden hó 15-éig szabályszerű utalványozási jegyzékeket küld, az év végével pedig legkésőbb a következő év május havának végéig megküldi az állami számvevőszéknek a „nyugdíjjárulékalap“ zárszámadását is.

Nyugdíjjárulék bevételi előírásnak a tényleges lerovást kell venni.

VII. A pénzügyi tárczához tartozó különleges pénztárak, valamint a bármely más tárcza alá tartozó különleges pénztárak által beszedett és az illető naplóban levonásként elszámolt nyugdíj-

járadékösszegek a letétnaplóban idegen pénz gyanánt bevételezendők és ezek az összegek a következő hó 15-éig jegyzék és ellennyugta kíséretében a legközelebbi adóhivatalhoz készpénzben beszállítandók.

VIII. A nyugdijjáradék címén az 1913. évben befolyt összegek a rendes bevételek VI. „pénzügyminisztérium“ fejezeténél mint külön törvényes felhatalmazáson alapuló bevétel „nyugdijjáradék alap“ külön címen bevételben, az alapnak rendeltetészerű felhasználásából származó s az 1913. évben teljesített kiadások pedig a rendes kiadások XVIII. „pénzügyminisztérium“ fejezeténél, mint külön törvényes felhatalmazáson alapuló kiadás, „nyugdijjáradék alap“ külön címen kiadásban számolandók el.

Az 1914 évtől kezdve a „nyugdijjáradék alap“ bevételeiről és kiadásairól a költségvetésben történik gondoskodás.

IX. A nyugdijjáradék megállapítása ellen, vagy a megállapított nyugdijjáradék helyesbítésére irányuló kérelmeknek elsőfoku elbírálására az a m. kir. pénzügyigazgatóság illetékes, amelyek területén a nyugdijjáradék megállapított vagy kiszabott.

A pénzügyigazgatóság határozata ellen, annak kézbesítésétől számított 15 nap alatt a pénzügyminiszterhez fellebbezésnek, a miniszter határozata ellen pedig a közigazgatási bíróság előtti eljárásnak van helye.

A közbevetett fellebbezés a kifogásolt nyugdijjáradék további levonására nincsen felfüggesztő hatálylyal.

X. Amennyiben a nyugdijjáradék levonása az 1913. évi január havi illetmények számfejtésénél nem volt eszközölhető, a nyugdijjáradéknak az 1913. évi január hóra eső részét az 1913. évi február havi illetményekből, a február havi részlettel együtt kell levonni.

Budapest, 1913 január 10.

A miniszter helyett:

Kazy s. k.
államtitkár.

II.

KÖRRENDELET

a katonai szolgálatból közvetlenül állami szolgálatba átlépő alkalmazottak anyakönyvi lapjainak beszerzése tárgyában.

(Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevőségi igazgatónak, a segédhivatalok főigazgatójának és valamennyi alárendelt hatóságnak, hivatalnak, intézetnek és közegnek.)

9013/1912. eln. szám. — A m. kir. honvédelmi miniszter urtól vett értesülés szerint az utóbbi időben gyakran előfordult, hogy a polgári államszolgalatba átlépett volt igazolványos altisztek katonai szolgálati idejének megállapítása céljából a tárgyalások csak akkor tétettek folyamatba, amikor az illetőknek nyugalomba helyezése vált időszerűvé s amikor a katonai szolgálati időnek a megállapítása, tekintettel arra, hogy a népfelkelési kötelezettségüknek eleget tett egyének anyakönyvi lapjai 52. életévük betöltése után kiselejteztetnek, mindig csak hosszas kutatás és tárgyalás után volt lehetséges.

Hasonló esetek elkerülése céljából utasítom a Czimet, hogy a működési körében ezidőszert polgári alkalmaztatásban álló volt közös hadseregbeli, honvéd és csendőr igazolványos altiszteknek, valamint az olyan volt katonai (honvéd, csendőr) egyéneknek, akik a katonai (honvéd-, csendőr-) szolgálatból közvetlenül léptek át a polgári államszolgalatba, anyakönyvi lapjait volt csapattestüktől már most szerezzék be és az illetők polgári személyi okmányainál őrizze meg.

A jövőre nézve pedig elrendelem, hogy mindazokban az esetekben, amidőn igazolványos altiszt polgári államszolgalatba véglegesen kineveztetik, vagy pedig valamely katonai (honvéd, csendőr) egyén igazolvány nélkül katonai (honvéd-, csendőr-) szolgálatból polgári államszolgalatba közvetlenül átlép, az illetőnek anyakönyvi lapja csapattestétől a kinevezésre jogosított hatóság által esetről-esetre haladéék nélkül beszereztesse és polgári személyi okmányainál megőriztesse.

Budapest, 1913 január hó 27.

Gróf Serényi s. k.

III.

KÖRRENDELET

az 1912. évi LXV. törvénycikk alapján utalványozandó magasabb nyugdíjak és nevelési járulékok folyósítása tárgyában.

(Valamennyi fő- és ügyosztálynak, a számvevőségi igazgatónak, a számvevőség mindhárom csoportjának, a segédhivatalok főigazgatójának és valamennyi alárendelt hatóságnak, hivatalnak, intézetnek és közegnek.)

466/1913. eln. szám. — A tényleges szolgálat köteléke alól az 1912. év folyamán felmentett tisztviselők, altisztek és szolgák részére, valamint az 1912. év folyamán elhalt tisztviselők, altisztek és szolgák özvegyei és árvái részére megállapított ellátásoknak helyesbítése iránt az állami alkalmazottak, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátásáról szóló 1912. évi LXV. törvénycikk 80. §-a a következő határozmányokat tartalmazza:

A jelen törvénynek a szolgálati idő számítására és az ellátások megállapítására vonatkozó határozmányai visszaható erővel bírnak

a) a tényleges szolgálat köteléke alól az 1912. évi január hó 1-től a jelen törvény hatálybalépéséig terjedő időben felmentett s a törvény hatálybalépésének időpontjában még életben lévő tisztviselőre, altisztre és szolgára, kivéve azokat, akik az 1885. évi XI. törvénycikk alapján magasabb összegű ellátásban részesültek, mint amennyire nekik a jelen törvény alapján igényük lenne;

b) az 1912. évi január hó elsejétől a jelen törvény hatálybalépéséig terjedő időben akár a tényleges szolgálatban, akár a nyugdíjazott állapotban elhalt tisztviselőnek, altisztnak és szolgának olyan özvegyére és árváira, akik a jelen törvény hatálybalépésének időpontjában még életben vannak. A fentebb említett tisztviselők, altisztek és szolgák, valamint özvegyek és árvák részére már megállapított ellátások helyesbítése iránt az eljárást hivatalból kell megindítani s az ellátásokat úgy kell újból megállapítani, mintha a jelen törvény az illetőkre nézve már 1912. évi január hó 1-én lépett volna hatályba.

A jelen szakasz alapján ellátásban, illetőleg az eddigi törvényszerű ellátásnál nagyobb összegű ellátásban részesített tisztviselő, altiszt, szolga, özvegy és árva részére a jelen törvény hatályba-

lépése előtt kegyelmi uton engedélyezett bármilyen ellátást a jelen szakasz alapján megállapítandó ellátásba, illetőleg ellátási többletbe be kell számítani.

A fenti határozmányok végrehajtása iránt s annak megjegyzése mellett, hogy az említett törvény az Országos Törvénytarban 1912. évi deczember hó 31-én hirdettetett ki s hogy ennél fogva ez a törvény a 130. § szerint — 1913. évi január hó 1-vel lépett hatályba, a következőket rendelem:

I. Az 1912. évi LXV. törvénycikk 80. §-ának, valamint ennek a körrendeletnek a hatálya kiterjed:

a) a tényleges szolgálat köteléke alól az 1912. évi január hó elsejétől bezárólag 1912. évi deczember hó 31-éig felmentett mindazokra a *tisztviselőkre, altisztekre és szolgákra*, akik 1913. évi január hó 1-én még életben voltak;

b) az 1912. évi január hó 1-től bezárólag 1912. évi deczember hó 31-éig — akár a tényleges szolgálatban, akár a nyugdíjazott állapotban — elhalt *tisztviselőnek, altisztnak és szolgának* olyan *özvegyére és árváira*, akik 1913. évi január hó elsején még életben voltak.

Altisztek és szolgák alatt úgy a rendszeres évi fizetés (évi bér, évi zsold), mint a havi, heti vagy napi bér, vagy zsold élvezetében álló altisztek és szolgák értendők.

Nem terjed ki a hatálya a szóban lévő 80. §-nak, valamint a jelen körrendeletnek sem a díjnokokra, valamint a napszámókra és munkásokra.

II. Az I. pontban említett tisztviselők, altisztek és szolgák, valamint tisztviselői, altiszti és szolgálai özvegyek és árvák részére megállapított ellátásokat (nyugdíjakat, özvegyi nyugdíjakat, nevelési járulékokat és végkielégítéseket) az a hatóság vagy hivatal köteles *hivatalból* helyesbiteni, amely az ellátást eredetileg megállapította.

Az ellátások helyesbitése iránt az eljárást a központi fogalmazói személyzetre, valamint a központi segédhivatali tisztviselőkre, altisztekre és szolgákra az elnöki osztály és pedig a segédhivatali tisztviselőkre, altisztekre és szolgákra vonatkozólag a segédhivatali főigazgató előterjesztése alapján, az összes beosztott tisztí személyzetre, valamint az alantas hatóságokra, hivatalokra, intézetekre és közegekre — azoknak az ellátásoknak kivételével, amelyeknek a meg-

állapítása az utalványozási joggal felruházott hivatalok hatáskörébe tartozik — az illetékes főosztályok és pedig az alantásokra nézve az ő külön előterjesztéseik alapján, a számvevőségi tiszti személyzetre nézve pedig a számvevőségi igazgató köteles haladék nélkül hivatalból megindítani s ezeket az ellátásokat az 1912. évi LXV. törvénycikk határozmányainak megfelelően saját hatáskörükben mielőbb újból megállapítani és folyósítani.

Az összes alárendelt hatóságok, hivatalok, intézetek és közegek utasíttatnak, hogy a hozzájuk tartozó alkalmazottakra vonatkozó ellátások helyesbitése iránt, amennyiben azoknak megállapítása nem az utalványozási joggal felruházott hivatalok hatáskörébe tartozik, hozzám késedelem nélkül előterjesztést tegyenek.

III. Az új nyugdíjtörvény 80. §-ának hatálya alá eső *tisztviselők, altisztek és szolgák* ellátásának (nyugdíjának vagy végkielégítésének) helyesbitésénél elsősorban azt kell megállapítani, hogy mennyi az illető tisztviselőnek, altisztnak vagy szolgának az 1912. évi LXV. törvénycikk 10—21, valamint 82. és 83. §-aiban foglalt határozmányok értelmében beszámítható szolgálati ideje, továbbá a 23., illetőleg 84. §-ban foglaltak értelmében beszámítható javadalmazása, valamint az ez után a beszámítható szolgálati idő és beszámítható javadalmazás után a 37. § alapján járó nyugdíjnak vagy a 48. § alapján járó végkielégítésnek az összege.

Azoknál a tisztviselőknél, altiszteknél és szolgáknál, akik az új nyugdíjtörvény 11. vagy 83. §-a értelmében igényt tarthatnak arra, hogy tényleges szolgálati idejüknek vagy tényleges szolgálati idejük egy részének minden teljes hét hónapja nyolcz hónapnak számíttassék *beszámítható* szolgálati időnek, ezt a kedvezően számított időt kell tekinteni.

IV. Amennyiben a III. pont szerint megállapított nyugdíjnak összege a már folyósított *nyugdíjnak* összegét meghaladná, a magasabb összegű nyugdíjat — az eddigi nyugdíjnak egyidejű beszüntetése mellett — attól a naptól kezdve kell folyósítani, amelytől kezdve az eddigi nyugdíj folyósított.

Olyan tisztviselő, altiszt vagy szolga részére, aki az 1885. évi XI. törvénycikk értelmében *végkielégítéssel* mentetett fel a tényleges szolgálat köteléke alól, aki azonban az új nyugdíjtörvény határozmányai szerint *nyugdíjra* tarthat igényt, a tényleges szol-

gálat köteléke alól történt felmentés napját követő hó elsejétől kezdve ezt a nyugdíjat kell folyósítani a már felvett végkielégítés összegének betudásával. *Az ilyen tisztviselő, altiszt vagy szolga részére megállapított nyugdíj tehát mindaddig nem lesz kifizethető, amíg a végkielégítés összege teljesen törlesztve nincsen.*

Olyan tisztviselő, altiszt vagy szolga részére, aki *végkielégítéssel* mentetett fel a tényleges szolgálat köteléke alól, aki azonban az új nyugdíjtörvény határozmányai szerint a már felvettnél *magasabb összegű végkielégítésre* tarthat igényt, a végkielégítésnek ezt a többletét a megállapítás után azonnal kell folyósítani.

V. Olyan tisztviselő, szolga vagy altiszt részére, akinek az új nyugdíjtörvény 38. §-a szerint lakbérnyugdíjra is van igénye, a nyugdíjnak a fentiek szerint megállapított összege után az említt 38. § szerint járó lakbérnyugdíjat az alábbi korlátozással negyedévi előzetes részletekben, annak a *naptári évnegyednek* első hónapjától kezdve kell folyósítani, amely közvetlenül követte azt a napot, amelylyel az illető tisztviselő, altiszt, vagy szolga a tényleges szolgálat köteléke alól felmentetett.

Ha azonban az illető tisztviselő altiszt vagy szolga, aki az 1885. évi XI. törvénycikk alapján magasabb összegű nyugdíjban részesült, mint amily összegű nyugdíjra az új nyugdíjtörvény alapján igényt tarthat, részére a lakbérnyugdíj csak oly évi összegben állapítható meg és folyósítandó, amennyivel az illetőt az új nyugdíjtörvény alapján megillető nyugdíj és lakbérnyugdíj összege együttvéve meghaladja az 1885. évi XI. törvénycikk alapján részére járó nyugdíjat.

Olyan tisztviselőnél, altisznél és szolgánál, aki az 1885. évi XI. törvénycikk értelmében *végkielégítéssel* mentetett fel a tényleges szolgálat köteléke alól s aki az új nyugdíjtörvény határozmányai szerint *nyugdíjra s ezenfelül lakbérnyugdíjra* is igényt tarthat, a felvett végkielégítési összeg betudásánál a lakbérnyugdíj is számításba veendő.

VI. Az új nyugdíjtörvény 80. §-ának hatálya alá eső *özvegyek* nyugdíjának megállapításánál azt is meg kell állapítani, hogy az 1912. évi január hó elsejétől 1912. évi december hó 31-éig terjedő időben, akár a tényleges szolgálatban, akár a nyugdíjazott állapotban elhalt férjnek az új nyugdíjtörvény szerint beszámítható

szolgálati ideje és beszámítható javadalmazása után milyen összegű nyugdíjra lett volna igénye.

Ha ennek az összegnek a fele nagyobb, mint az özvegyi nyugdíjnak az az összege, amely az özvegyet az új nyugdíjtörvény 53. §-ának első bekezdése alapján illetné meg, az özvegy részére az 53. § második bekezdése értelmében a különbözetet is folyósítani kell özvegyi nyugdíj czimén.

Az újonnan megállapított özvegyi nyugdíjat — az eddigi özvegyi nyugdíjnak egyidejű beszüntetése mellett — attól a naptól kezdve kell folyósítani, amelytől kezdve az eddigi özvegyi nyugdíj folyósított.

VII. Olyan özvegy részére, akinek eddig nem volt igénye özvegyi nyugdíjra, akinek azonban az új nyugdíjtörvény özvegyi nyugdíjat biztosít, az özvegyi nyugdíj a nyugdíjtörvény határozmányai szerint megállapítandó és az özvegyi nyugdíj folyósítására való igény beálltának napját követő hó 1-től — az özvegy által esetleg felvett végkielégítés összegének betudásával s a fenti IV. pont rendelkezésének megfelelő figyelembevételével folyósítandó.

VIII. Az új nyugdíjtörvény 80. §-ának hatálya alá eső atyátlan vagy anyátlan, továbbá szülőtlen vagy a szülőtlenekkel egyenlőknek tekintendő árvák nevelési járulékait az új nyugdíjtörvény határozmányai szerint kell megállapítani s — az eddigi nevelési járuléknak egyidejű beszüntetése mellett — attól a naptól kezdve folyósítani, amelytől kezdve az eddigi nevelési járulék folyósított.

Olyan esetekben, amelyekben az *atyátlan árvák* részére nevelési járulékot eddig azért nem lehetett megállapítani, mert az atya halálakor az özvegynek nem volt legalább három anyai ellátásban álló gyermeke, az új nyugdíjtörvény határozmányai szerint megállapított nevelési járulékot a tisztviselő, altiszt vagy szolga halálának, illetőleg utószülött árváknál az árva születésének napját követő hó elsejétől kezdve kell folyósítani.

A *tisztviselői árvák* nevelési járulékának megállapításánál az özvegyi nyugdíjnak csak az az összege szolgálhat alapul, amely az árvák édes- vagy mostohaanyját az 53. § *első* bekezdése alapján megilletné.

IX. Az új nyugdíjtörvény 80. §-ának hatálya alá eső *özvegyek* és *árvák* ellátásainak megállapításánál az új nyugdíjtörvény 73.

§-ának összes, tehát az utolsó bekezdésben foglalt határozmányai is alkalmazandók.

X. Az új nyugdijtvény 80. §-a *b)* pontjának hatálya csak az ott említett *özvegyekre és árvákra* terjedvén ki, *temetési* járulékot csak az olyan esetekben lehet az új nyugdijtvény határozmányainak megfelelően helyesbiteni, amelyekben a szóbanlévő özvegyet vagy árvát megillető temetési járulékról van szó.

Tehát olyan alkalmazott után, aki után az 1885. évi XI. törvényczikk szerint temetési járulék nem járt, az új nyugdijtvény alapján sem lehet temetési járulékot megállapítani. Az esetleg engedélyezett temetési segélyeket ez a rendelkezés nem érinti.

XI. Az új nyugdijtvény 80. §-ának utolsó bekezdése értelmében a kegyelmi uton engedélyezett bármilyen ellátást a 80. § alapján megállapítandó ellátásba, illetőleg ellátási többletbe be kell számítani.

Az ilyen kegyelmi ellátás tehát a megállapított új ellátás, vagy a megállapított ellátási többlet erejéig beszüntetendő.

Nem tekinthető azonban beszüntetendő kegyelmi ellátásnak a tisztviselő, altiszt vagy szolga részére törvény szerint járó *nyugdijnak* az a többlete, amely azért állapított meg, mert a beszámítható szolgálatok között mutatkozó megszakítás kegyelemből elengedtetett. Kivéve azt az esetet, ha a megszakítás miatt eddig törvény szerint be nem számítható, de kegyelem útján beszámított szolgálati időt az új nyugdijtvény határozmányai szerint be lehetett számítani s ennek következtében a tisztviselő, altiszt vagy szolga részére magasabb összegű nyugdíjat megállapítani.

XII. Minden egyes esetben, amelyben tisztviselőnek, altisztnek vagy szolgának, illetőleg özvegynek vagy árvának ellátása az új nyugdijtvény 80. §-a alapján helyesbítettett, új nyugellátási (végellátási) táblázatot kell kiállítani.

XIII. Ha egyes felmerült esetekben az utalványozási joggal felruházott hatóságnak az ellátás megállapítása, vagy a megállapítandó ellátás összege tekintetében kételyei lennének, erről — a megállapításnak függőbentartása mellett — hozzám haladék nélkül jelentés teendő.

XIV. Az új nyugdijtvény 80. §-a alapján megállapított és legkésőbb 1913. évi márczius hó végéig folyósított új ellátások-

nak, illetőleg ellátási többleteknek az 1912. évre eső részletei a „nyugdíjak», fejezetének megfelelő cziménél és rovatainál az 1912. évi kezelés terhére, az 1913. évre eső részletek, valamint az esetleg 1913. évi márczius hó vége után megállapított új ellátások és ellátási többletek pedig a folyó évi kezelés terhére számolandók el.

Meghagyom végül, hogy a számfejtéssel foglalkozó hivatalokat és a kifizető pénztárakat utasítsa, hogy az özvegyi nyugdíjuk felvétele végett jelentkező azokat a *tisztviselői, altisztvi* vagy *szolgái özvegyeket*, akiknek férje 1912. évi január hó elseje előtt halt el, figyelmeztessék arra, hogy özvegyi nyugdíjuknak az új nyugdíjtörvény 81. §-a alapján való 20%-os felemelése iránt folyamodni tartoznak.

Félreértések elkerülése végett megjegyzem, hogy az új nyugdíjtörvény 81. §-a alapján felemelt özvegyi nyugdíjakat nem visszahatólag 1912. évi január hó elsejétől, hanem csak a törvénynek hatálybalépésének napjától, vagyis 1913. évi január hó 1-től kezdve lehet folyósítani, feltéve természetesen, hogy a felemelés iránti kérelem kellő időben, vagyis legkésőbb 1913. évi december hó végéig terjesztetett elő, ellenkező esetben a felemelésnek csak a kérelem előterjesztésének napját követő hó elsejétől lévén helye.

Értesitem végül a Czimet, hogy az új nyugdíjtörvény a „Földmívelési Értesítő» legközelebbi számában annak külön mellékleteként egész terjedelmében közzé fog tétetni.

Budapest, 1913 január 25.

Gróf Serényi s. k.

IV.

KÖRRENDELET

a nagyobb munkaalkalmaknak a budapesti ipari és kereskedelmi munkaközvetítő intézettel leendő közlése tárgyában.

(Valamennyi fő- és ügyosztálynak és valamennyi alárendelt hatóságnak, intézetnek és közegnek.)

791/1913. eln. szám. — A munkaközvetítés ügye fejlődésének jelentékeny lendületet adna ama körülmény, ha a budapesti munkaközvetítő intézet az egyes miniszteri tárczák keretében tervbe vett

nagyobb munkálatokról, illetve megnyíló munkaalkalmakról (építkezések stb.) értesülést nyerne.

Miután a közfigyelemnek a munkaalkalmakra való fokozottabb ráterelése s ekként a kínálat kívánatos megnövekedése a közmunkálatok sikeres keresztülvitelének felette érdekében áll, elrendelem, hogy ezután a Czim munkakörében teljesítendő mindenemü nagyobb munkálat elrendeléséről a „Közszállítási szabályzat“ 13. § b) pontjának figyelembevételével a budapesti ipari és kereskedelmi munkaközvetítő intézet is mindenkor kellő időben és megfelelő módon értesíttessék.

Budapest, 1913 január 23.

Gróf Serényi s. k.

500 év óta gyógyítanak csuizt, köszvényt, ischiast, bőrbajokat stb. *Trencsén-Teplisz* 36—42 C° természetes forróságú kénés hévviz- és iszapfürdői, Felső-Magyarország, a berlin-oderberg-wieni fővonalon. Szállodák fürdőkkel egybeépítve, azért egész éven át nyitva. Hidegvízgyógyintézet. Diétetikus konyha. Festői fekvés. Enyhe éghajlat. Legnagyobb kényelem. Új fürdők. Új szállodák. Új iszapfürdők. *Házikurákhoz kénés iszap- és vizszétküldés.* Művészi prospektussal szívesen szolgál a fürdőigazgatóság.

Egyesületi tagok és azok hozzátartozói tagsági igazolványuk felmutatása mellett következő kedvezményeket élveznek: június 15-ig és szeptember 1-től kezdődőleg napi 8 koronáért jó szobát, teljes ellátást, fürdőt és fürdőruhát. Azon tagok, kik fent leírt időszakban ezen kedvezményes „Hivatalnoki penziót“ nem veszik igénybe, de a fürdőigazgatóság tulajdonát képező házak egyikében laknak, a fürdőknél 50% kedvezményt kapnak. Június 15-től augusztus végéig 25%. Iszapszétküldésnél 10%.

